

GUIDE - Facilitiranje obrazovanja odraslih s teškoćama u učenju za profesionalni razvoj

Projekt br. 2023-1-IT02-KA220-ADU-000160459

Priprema nastave za DISKALKULIJU

Naslov lekcije: Rješavanje sukoba na radnom mjestu	Predmet: Meke vještine za radno mjesto	Trajanje: 1,5 sati
Ciljevi učenja: • Analizirati sve moguće ishode sukoba i utvrditi kako oni oblikuju profesionalne odnose, pozitivno ili negativno. • Razvijati samosvijest i komunikacijske vještine prepoznavanjem načina na koji bismo komunicirati kada se suočavamo sa sukobom. • Razviti sposobnost intenzivnog fokusiranja na slušanje radi aktivnog uključivanja u različite perspektive tijekom sukoba. • Razumjeti empatiju kao alat za rješavanje sukoba koji vodi učinkovitom dijalogu pri razrješavanju nesporazuma.	Ishodi učenja: • Razumjeti i prepoznati različite vrste sukoba u radnom okruženju. • Razviti komunikacijske vještine za suočavanje sa sukobima na radnom mjestu. • Razviti empatiju kao sredstvo za rješavanje sukobnih situacija. • Vježbati aktivno slušanje koje pomaže u rješavanju sukoba.	

Nastavne strategije: • Grupne rasprave istraživat će važnost rješavanja sukoba zajedno s empatijom i razumijevanjem. • Polaznici će razvijati vještine upravljanja sukobima kroz vježbe igranja uloga kao nastavnu metodu. • Učvršćivanje naučenog odvijat će se kroz vizualna nastavna pomagala i radne listove. • Grupa provodi vršnjačku i samoprocjenu kako bi vrednovala igranje uloga i istovremeno vježbala metode rješavanja sukoba.		Nastavne metode i postupci: • Edukatori trebaju primjenjivati aktivnosti igranja uloga zajedno s praktičnim scenarijima kako bi unaprijedili primjenu pristupa rješavanja sukoba i razvoj mekih vještina.	
Uvod / Zagrijavanje: • Započnite nastavu energizirajućom aktivnošću kako biste potaknuli razmišljanja o komunikaciji i vještinama empatije. • Aktivnost započnite pitanjem sudionicima o tome s kakvim su se sukobima susreli u	Kratki opis aktivnosti: • Grupa vodi raspravu o situacijama sukoba i njihovim posljedicama. • Predavač poučava različite pristupe rješavanju sukoba i pokazuje zašto empatija ima ključnu ulogu u razrješavanju nesuglasica.		Praktična primjena (radionički scenarij): • Aktivnosti igranja uloga postaju dio procesa učenja gdje polaznici vježbaju metode rješavanja sukoba, kako individualno, tako i u paru. • Polaznici trebaju mijenjati uloge tijekom aktivnosti kako bi razumjeli obje perspektive sukoba.

prošlosti.		
Resursi i alati: - Ploča i markeri. - Projektor i platno potrebni su za prikaz vizualnih pomagala. - Radni listovi s pitanjima i scenarijima rješavanja sukoba prilagođeni svakoj teškoći u učenju (ADHD, dispraksija, diskalkulija, disleksija).	Diferencijacija i prilagodba: Na temelju specifičnih strategija diferencijacije za polaznike s ADHD-om, dispraksijom, diskalkulijom i disleksijom, ovaj pripremni plan osigurava da polaznici aktivno i smisleno sudjeluju u razvoju svojih vještina rješavanja sukoba i mekih vještina za radno mjesto. ADHD – aktivnosti su kratke i strukturirane, s energizirajućim zadacima koji uključuju kretanje, lako pratljivim pisanim uputama korak po korak te vizualnim alatima za izmjenu uloga poput zamišljenih loptica i kartica s ulogama. Samoregulacija, fokus i organizacija misli podržani su početnim frazama i karticama s emocijama. Dispraksija – smanjuju se fizički zahtjevi kroz sporiji tempo aktivnosti, korištenje slikovnih kartica i jednostavnih zadataka zrcaljenja pokreta. Polaznici mogu odgovarati pokazivanjem ili odabirom ključnih kartica, uz dodatno vrijeme za sudjelovanje, dok se metode rješavanja sukoba prikazuju vizualno pomoću koraka označenih bojama.	

- **Diskalkulija** – sve aktivnosti isključuju brojeve, slaganje po redoslijedu ili numeričko razvrstavanje. Lekcija uključuje kartice u boji, simbole i slike (zelene/crvene kartice za povratnu informaciju, emoji kartice za emocije). Polaznici mogu sudjelovati na različite načine (usmeno ili karticama za odgovor da/ne), uz podsjetnike i ponavljanje od strane edukatora, kao i jasne vizualne upute.
- **Disleksija** – čitanje naglas provodi se uz podršku edukatora, koriste se tekstovi velikog fonta, vizualna pomagala i unaprijed pripremljene kartice s početnim rečenicama i slikama, čime se uklanja pritisak čitanja i pisanja. Učenje se provodi kroz fleksibilno sudjelovanje u kojem polaznici odgovaraju usmeno ili biranjem kartica, nakon dovoljno vremena za obradu i uz slušnu podršku.

Metode vrednovanja:

- Samoprocjena i procjena od strane vršnjaka nakon igranja uloga.
- Refleksivna pitanja za procjenu razumijevanja metoda rješavanja sukoba.

	STRATEGIJA POUČAVANJA I UČENJA)			
Trajanje	Sadržaj	Aktivnosti predavača	Aktivnosti polaznika	Metoda vrednovanja i dokazi

00:00 - 00:10 0	Aktivnost zagrijavanja: „Uparivanje kartica s bojama”	1. Edukator daje polaznicima četiri kartice u bojama: crvena, plava, zelena i žuta. Objašnjava upute: polaznici trebaju pokazati odgovarajuću karticu prema uputi edukatora (npr. pokaži ili reci boju). Dodaju se jednostavni pokreti: polaznik treba podići karticu na razinu glave dok je drži ili staviti crvenu karticu na prsa. Vježba se provodi u malom broju krugova i uvijek sporim tempom. 2. Pravila trebaju biti vidljiva kroz ikone postavljene na ploču (npr. plava strelica iznad crvene ruke).	1. Pažljivo slušaju upute edukatora. 2. Pokazuju odgovarajuću karticu nakon što su čuli uputu. 3. Izvode zadanu radnju mirno i bez žurbe. 4. Pogledaju ikone kad nisu sigurni u zadatak.	1. Edukator provjerava uključenost polaznika i uspješno uparivanje između akcije i boje. 2. Postavlja pitanje: „Je li bilo lako upariti boju i pokret?” 3. Sudjelovanje se bilježi na kontrolnom popisu.
00:10 - 00:30 0	Grupna rasprava o konfliktnim situacijama	1. Edukator pokazuje jednu po jednu veliku karticu sa situacijama (primjer: dvoje ljudi se svađa, jedna osoba izgleda tužno). Polako čita opis na glas: „Na ovoj slici dvoje kolega se svađa. Je li vam se nešto slično	1. Gledaju svaku karticu sa situacijom. 2. Pažljivo slušaju edukatorov opis. 3. Odgovaraju pomoću: a. da/ne kartica, b. kimanjem ili	1. Edukator bilježi jesu li se polaznici uključivali u cijeli proces. 2. Posebno prati postavljanje pitanja i razinu angažmana.

		<i>ikada dogodilo na radnom mjestu?"</i> 2. Polaznici odgovaraju s da/ne karticama ili samo kimanjem glavom. Svaki odgovor prati jednostavno dodatno pitanje. 3. Zadatak je „Pročitaj osjećaje osobe” (npr. pomoću kartica emocija: sretan, tužan, ljut). Nakon toga postavlja se pitanje: „<i>Što bi pomoglo da se ta osoba osjeća bolje?</i>” Edukator prikazuje slike s opcijama: rukovanje, oblačić za razgovor, tužno lice s križićem. 4. Polaznici pomažu edukatoru zapisati njihove ideje na ploču uz odgovarajuće simbole ili crteže (npr. ikona rukovanja za „razgovarati o tome”, tužno lice za „osjećaj ignoriranja”).	odmahivanjem glavom, c. ili usmeno ako žele. 4. Opisuju kako se osoba na slici osjeća. 5. Predlažu što bi pomoglo da se osoba osjeća bolje. 6. Govore svoje ideje kako bi ih edukator zapisao na ploču.	
00:30 - 00:50	Metode rješavanja sukoba i empatija	1. Edukator predstavlja scenarij (npr. radnici stoje ispred stolice koju oboje žele). Smirenim i jasnim glasom postavlja pitanje:	1. Pažljivo slušaju opis situacije. 2. Pregledavaju kartice s opcijama odgovora.	1. Edukator promatra sudjelovanje (pravilan odabir kartica, pokazivanje ili usmeno sudjelovanje).

		„Što možemo reći ili učiniti ako oboje želimo istu stolicu?“ 2. Pred grupu se stavljaju kartice s opcijama odgovora koje sadrže slike i riječi. Edukator poziva polaznike: <i>„Molim vas, odaberite koji odgovor je najučinkovitiji za rješavanje ovog problema.“</i> 3. Polaznicima se daju zelene kartice (za najbolji izbor) i crvene kartice (za alternativu). Polaznici odgovaraju podizanjem kartice, pokazivanjem ili usmenim odgovorom. 4. Nakon odabira, edukator opisuje što čini odgovor dobrim ili lošim — npr. <i>„Ovaj pokazuje ljubaznost“</i> ili <i>„Ovaj može izazvati svađu“</i>. Na kraju se rezultati rasprave zajednički komentiraju.	3. Biraju svoj odgovor: podizanjem zelene ili crvene kartice, pokazivanjem, ili usmenim odgovorom. 4. Raspravljaju o tome što osjećaju i kako bi reagirali (Smireno, Reći, Slušati).	2. Provjerava razumijevanje postavljajući jednostavna pitanja poput: <i>„Zašto je ovo dobar izbor?“</i> 3. Sudjelovanje i pravilna identifikacija koraka bilježe se u edukatorovu listu provjere.
00:50 - 01:10	Vježba uloga (Rješavanje sukoba)	1. Ponovno pokažite karticu sa situacijom (dvoje kolega žele istu stolicu). 2. Podijelite unaprijed pripremljene	1. Gledaju karticu sa situacijom i biraju onu koja najbolje opisuje njihovu ulogu.	1. Edukator promatra: 2. Je li odabrana fraza bila prikladna i ljubazna?

		kartice s rečenicama (slika + fraza). Primjeri: „Sjedio/la sam na ovoj stolici od početka i zato sam uzrujan/a.” „Misliš li da bismo mogli razgovarati o tome?” „Možemo li podijeliti stolicu?” 3. Dodijelite uloge: 4. Osoba A odabire karticu s rečenicom. 5. Osoba B također bira karticu s rečenicom. 6. Promatrač koristi zelenu/crvenu karticu za povratnu informaciju: zelena = smiren i ljubazan odgovor, crvena = ljutnja ili neljubazno ponašanje. 7. Jasno objasnite: „<i>Odabrat ćete karticu i izgovoriti svoju rečenicu. Ako vam je teško izreći riječima, pokažite na karticu.</i>” 8. Uloge se izmjenjuju tako da svaki polaznik isproba sve	2. Govore ili pokazuju odabranu rečenicu. 3. Promatrač koristi zelenu/crvenu karticu kako bi pokazao je li odgovor bio smiren i ljubazan. 4. Izmjenjuju uloge nakon svakog kruga uz podršku edukatora. 5. Pažljivo slušaju što drugi govore u svakom krugu.	3. Jesu li polaznici slušali i čekali svoj red? 4. Povratna informacija od vršnjaka putem zelenih/crvenih kartica. 5. Edukator koristi kontrolnu listu za bilježenje rezultata sudjelovanja.
--	--	--	---	--

		pozicije (A, B, Promatrač). Nakon svakog kruga edukator daje pohvalu i povratnu informaciju.		
01:10 - 01:20	Refleksija i samoprocjena	1. Pripremite list samoprocjene i zamolite polaznike da izraze kako se osjećaju. Postavite pitanja: <i>„Jesam li rekao/la kako se osjećam na ugodan način?”</i> <i>„Postoji li nešto što bih želio/la dodati, ali sam previše sramežljiv/a da to izrazim?”</i> 2. Potičite povratnu informaciju među vršnjacima: polaznici trebaju dati jedan pozitivan komentar partneru koristeći početke rečenica: <i>„Uživao/la sam slušajući te pažljivo.”</i> <i>„Svidjelo mi se što si uglavnom ostao/la smiren/a.”</i>	1. Ne boje se izraziti svoje osjećaje iz procesa scenarija. 2. Daju jedan pozitivan komentar vršnjaku. 3. Prihvaćaju povratnu informaciju rekavši „Hvala” ili klimnuvši glavom. 4. Traže pomoć ako imaju pitanja.	• Prikupljaju se listovi za samoprocjenu. • Edukator bilježi sudjelovanje (samoprocjena i povratna informacija među vršnjacima).

01:20 - 01:30	Zaključak i sažetak učenja	1. Edukator potiče polaznike da izraze svoje osjećaje. 2. Zajedno vode raspravu o onome što su rekli. 3. Scenarij se završava pohvalom.	1. Kada edukator pita kako se osjećaju, slobodno odgovaraju. 2. Slušaju što drugi polaznici govore. 3. Ohrabruju sve u grupi i slave zajednički proces. 4. Na kraju postavljaju eventualna pitanja.	1. Edukator promatra jesu li svi polaznici razumjeli scenarij i njegovo značenje. 2. Svaki polaznik dijeli barem jednu stvar koju je naučio.
---------------------	----------------------------	---	--	---

GUIDE: Facilitiranje obrazovanja odraslih s teškoćama u učenju za profesionalni razvoj

Projekt br.: 2023-1-IT02-KA220-ADU-000160459

Financirano od strane Europske unije. Stavovi i mišljenja izneseni u ovoj publikaciji pripadaju isključivo autoru/autoricama i ne odražavaju nužno stavove Europske unije niti Europske izvršne agencije za obrazovanje i kulturu (EACEA). Europska unija niti EACEA ne mogu se smatrati odgovornima za njih.